

07.06.2014 - I ethvert hus bør der være en toårig

Det andet år af et menneskes liv er formentligt det rigeste. Så rigt, at der til ethvert hus burde være tilknyttet en toårig eller en næsten toårig.

I hvert tilfælde burde det andet år af et menneskes liv arkiveres, filmes, studeres og bruges som undervisningsmateriale i mange, rigtig mange sammenhænge.

I det andet leveår findes kærligheden, der ikke bare søger sit eget, men som bare er tilfreds med at give. Her findes selvtilliden, der vokser helt af sig selv. Her er mod, frejdighed, der hverken tøver over for endog meget store hunde, arrige skovkatte, afgnavede brune æbleskrog, kiks med jord, nullermænd, kager, der bydes af fremmede damer, rynkede gamle, eller stejle stentrapper.

I den toåriges liv hersker glæden, der ikke er afhængig af genklang.

Den toårige er begejstret for sig selv. Han ler, danser, klapper, pjatter og filmer uhæmmet. Han spankulerer rundt, klapper sig tilfreds på maven og nyder synet af sig selv i spejlet. Halli, hallo og tit, titte bøj.

Hans ansigtsudtryk er et studie for sig. Han kan på skift lave sur mund, se forbavset, vred eller lykkelig ud.

Her findes begejstringen og henrykkelsen over egen formåen og kunnen.

Og den kunnen synes helt ubegrænset. Den toårige kan nemlig alt. Han kan vaske sutter, bamser og sko i vaskemaskinen, skure toiletter med tandbørsten, og tage sig en lille tår vand, når han nu er i gang. Han kan oversmøre et køkken med leverpostej i forbifarten, mens han rydder grundigt op i køkkenskuffen med krydderier, mel og sukker og samtidig tage en vigtig snak med Bamse Hund, der lige kan få en bid med af leverpostej, inden cornflakes blandes med saft og yoghurt.

Livet er godt. Han spiser fordi, han vil, sover fordi, han vil, og drysser rundhåndet ud af kærligheden.

Den toårige formår uden tøven at give ømheden fri. Hun kan uden den voksnes tillærte anstændighedsnormer stille sig op og glo uhæmmet på det kysende kærestepar på bænken, få en varm latter tilbage og for en tid være med i parrets varme.

Toårsalderen er vel nok en af barndommens mest suverænt beherskende aldre. Den toårige er et pragteksemplar udi tryghed, glæde, ro, sikkerhed og tro på sig selv og tillid.

Som toårig er der derfor noget at se til hele tiden. Hun har forstået, at hun har et ansvar. Et stort ansvar, forstås.

Det er et arbejdsomt og til tider anstrengende liv at bestyre det ansvar, må vi vide. For det er vel nok hende, der sørger for det hele i den familie i det hus. Det hus, der uden hende ville styrte sammen som et korthus, hvis ikke hun klarede ærterne og holdt sin beskyttende hånd og omsorg over det hele. Det er ikke for meget at sige,

at hele familiens eksistens hviler tungt på hendes skuldre, for det er uden tvivl hende, der holder sammen på den her familie.

Hun er klar over, at uden hende ville ingen i familien stå op om morgenen, ingen ville komme i bad, blive klædt på eller få børstet hår. For ikke at tale om, at der ikke ville blive morgenmad, frokost eller middag, hvis ikke det var for hende. Tasker ville ikke blive set efter, og ingen ville holde orden på deres papirer, telefoner og computere.

Det er vel nok hende, der sørger for nøglerne til huset, skuret, cyklen og bilen, så hun må hellere sikre sig, at husnøglen passer til bilen.

Pyh, bare det at få alle ud ad døren om morgenen er noget af et arbejde.

Alting skal ordnes, og så går alle bare og laver uorden i det hele, så hun kan begynde forfra. Ja, det kræver i sandhed sin toårige at sætte skik på forholdene derhjemme.

Så er det nu til at begribe overhovedet, at forældre og sågar bedsteforældre til sådan en ansvarlig og yderst arbejdsom toårig ind imellem kan komme til virke lidt trætte og også se ud som om, de var det? Der er jo sådan set ikke meget for dem at gøre, når det meste bliver klaret af den toårige.

Hvis du er så heldig at kende eller have kendt en toårig, ved du, hvad jeg taler om.

At være ven med et toårigt menneske er også at gå på opdagelse i den kærlighed, der ikke søger sit eget, men som bare er der, hvor den toårige befinder sig.

Hvis du brister i gråd over for en toårig lille ven, kan du være sikker på en trøstende og lindrende behandling. Pude, tæppe og rapand findes frem, sut, rugbrød eller en øl fra køleskabet serveres, mens der pustes klappes, kyskes og trøstes.

At være sammen med en toårig er også at få lov til at opleve verden på ny eller igen.

At opdage, at fugle flyver, at der vand i en vandpyt eller bare, hvordan det føles at gå med bare tæer i græsset. Igen. Måske vidste du det godt. Måske havde du bare glemt det.

I så fald må du se at få en toårig tilknyttet dit hus.

Og det haster altså, for om et år fylder den toårige tre, og så kan verden for en stund godt komme til at se en lille smule mere kompliceret ud.